

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „Construct-Arabesque” împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Alblax-Plus” și Alexei Budeci,

(încasarea solidară a datoriei)

împotriva încheierii din 11 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-130/26

NR. PIGD 2-24056700-01-2r-10042026)

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal. Instanța de apel a respins cererea de repunere în termenul legal de declarare a apelului, deoarece motivul repunerii este unul neîntemeiat, imputabil apelantului.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. P. Harmaniuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, H. Craveț, V. Gîrleanu)

6 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ablox-Plus” și Alexei Budeci,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte,*

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 mai 2024, S.R.L. „Construct-Arabesque” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Ablox-Plus” și Alexei Budeci, cu privire la încasarea solidară a datoriei. Ulterior, la 15 aprilie 2025, S.R.L. „Ablox-Plus” și Alexei Budeci au formulat acțiune reconvențională împotriva S.R.L. „Construct-Arabesque”, cu privire la declararea nulității clauzei contractuale.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2025, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Construct-Arabesque” a fost admisă integral. S-a încasat solidar de la S.R.L. „Ablox-Plus” și Alexei Budeci, în beneficiul S.R.L. „Construct-Arabesque”, suma de 425 536,56 lei cu titlu de datorie, suma de 150 000 lei cu titlu de penalitate și suma de 17 816,06 lei cu titlu de taxă de stat, în total 593 352,62 lei. Acțiunea reconvențională formulată de S.R.L. „Ablox-Plus” și Alexei Budeci a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. La 8 august 2025, Alexei Budeci și S.R.L. „Ablox-Plus” au declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2025, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate de S.R.L. „Construct-Arabesque”.

4. În susținerea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, apelanții au invocat că dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat în lipsa reprezentantului S.R.L. „Ablox-Plus” și în lipsa lui Alexei Budeci, iar instanța de fond nu ar fi comunicat copia hotărârii în termenul prevăzut de art. 236 alin. (4) Cod de procedură civilă. Aceștia au susținut că hotărârea ar fi fost expediată la 31 iulie 2025, după 33 de zile de la pronunțarea dispozitivului, doar în adresa reprezentantului S.R.L. „Ablox-Plus”, nu și în adresa societății sau a lui Alexei Budeci, fiind recepționată la 4 august 2025. De asemenea, au menționat că, după luarea la cunoștință despre soluția primei instanțe, au depus apelul nemotivat la 8 august 2025.

5. Anterior, prin încheierea Curții de Apel Centru din 5 noiembrie 2025, cererea de repunere în termenul de declarare a apelului a fost respinsă, iar apelul declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2025 a fost

restituit. Totuși, prin decizia nr. 2r-441/25 din 6 februarie 2026, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul declarat împotriva încheierii respective, a casat-o integral și a restituit cauza în instanța de apel pentru examinarea completă a cererilor de repunere în termen. Principalul temei al casării încheierii din 5 noiembrie 2025 l-a constituit omisiunea instanței de apel de a se pronunța asupra cererii formulate de Alexei Budeci privind repunerea în termen a cererii sale de apel.

6. La rejudecare, prin încheierea Curții de Apel Centru din 11 martie 2026, cererea S.R.L. „Alblax-Plus” și Alexei Budeci cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului a fost respinsă, iar apelul declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2025 a fost restituit ca fiind depus în afara termenului legal.

7. Pentru a dispune astfel, instanța de apel a reținut că termenul de apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2025 a început să curgă la 28 iunie 2025 și a expirat la 28 iulie 2025 inclusiv, iar cererea de apel a fost depusă la 8 august 2025. Instanța de apel a constatat că la dosarul cauzei lipsește dovada recepționării de către S.R.L. „Alblax-Plus” și Alexei Budeci a copiei dispozitivului hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2025, însă a apreciat că acest fapt nu justifică omisiunea termenului de apel, întrucât aceștia au formulat acțiune reconvențională, au participat la examinarea cauzei și aveau obligația să urmărească desfășurarea procesului, să se intereseze de actele procedurale și să manifeste diligență în exercitarea drepturilor procedurale.

8. Instanța de apel a mai reținut că apelanții nu au prezentat probe sau argumente convingătoare care să demonstreze că depășirea termenului a fost determinată de circumstanțe obiective, independente de voința și diligența lor. Totodată, instanța de apel a făcut referire la obligația participanților de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale, la efectele actelor efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale, precum și la principiul securității raporturilor juridice.

9. La 3 aprilie 2026, S.R.L. „Alblax-Plus” și Alexei Budeci au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 11 martie 2026, solicitând, anularea acesteia și soluționarea prin decizie a chestiunii repunerii în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iunie 2025 și remiterea cauzei către Judecătoria Chișinău, sediul Centru, pentru pronunțarea hotărârii în formă integrală.

10. În motivarea recursului s-a invocat faptul că încheierea recurată ar fi arbitrară și s-ar baza pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Recurenții au susținut că dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat în lipsa lor, iar copia hotărârii nu le-ar fi fost expediată în termenul prevăzut de lege. Potrivit recurenților, copia hotărârii ar fi fost expediată doar la 31 iulie 2025 și recepționată la 4 august 2025, iar apelul a fost depus la 8 august 2025, imediat după luarea la cunoștință despre soluția

primei instanțe. Totodată, recurenții au susținut că dispozitivul hotărârii contestate a fost expediat doar în adresa reprezentantului S.R.L. „Ablax-Plus”, nu și în adresa lui Alexei Budeci.

11. Recurenții au mai susținut că instanța de apel nu ar fi analizat corespunzător aspectele privind comunicarea hotărârii și data luării efective la cunoștință, deși, potrivit cererii de recurs, aceste aspecte ar fi fost indicate de Curtea Supremă de Justiție. Aceștia au invocat că instanța de apel ar fi reluat argumentul potrivit căruia apelanții trebuiau să urmărească desfășurarea cauzei, fără a examina probele prezentate cu privire la transmiterea dosarului către secția de documentare, data expedierii hotărârii și lipsa comunicării acesteia tuturor apelanților.

12. Totodată, recurenții au invocat încălcarea dreptului de acces la instanță, garantat de art. 6 CEDO, susținând că necomunicarea actului judecătoresc în termenul și modul prevăzut de lege nu poate avea ca efect privarea părții de posibilitatea exercitării efective a căii de atac. De asemenea, aceștia au făcut referire la practica Curții Supreme de Justiție în materia repunerii în termen, în special la cauze în care s-a examinat momentul luării efective la cunoștință despre existența hotărârii primei instanțe (încheierea nr. 2r-401/24 și nr. 2r-312/24).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

14. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

15. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

16. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

17. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116”.

18. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se

comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

19. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 11 martie 2026 și comunicată recurenților la 31 martie 2026. Astfel, prin depunerea recursului la 3 aprilie 2026, recurentul a respectat termenul prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă.

21. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

22. În primul rând, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că principala problematică la care este chemat să răspundă soluționând recursul în prezenta cauză este dacă au existat circumstanțe obiective pentru repunerea în termen în situația în care dispozitivul hotărârii primei instanțe ar fi fost comunicat participanților la proces după împlinirea termenului de atac.

23. În acest sens, instanța de recurs va reitera principalele considerațiuni în materie de repunere în termen tranșate deja în jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

24. Termenele legale nu reprezintă simple formalități, ci mecanisme menite să disciplineze exercitarea drepturilor procesuale, să asigure celeritatea procedurii și să prevină abuzurile procesuale.

25. Astfel, pe de o parte, respectarea termenelor procedurale reprezintă o garanție a principiului securității raporturilor juridice, iar derogarea de la aceste termene este permisă doar în situații strict justificate (decizia nr. 2rci-19/26, §37). Pe de altă parte, Respectarea termenelor procedurale și a dispozițiilor instanței constituie o obligație fundamentală a participanților la proces, iar ignorarea

acestora atrage în mod legitim sancțiunile prevăzute de lege (decizia nr. 2rci-17/26, §48).

26. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă (decizia nr. 2r-38/26, §44).

27. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a tranșat că în cazul omiterii termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut repunerea în termen în condițiile art. 116 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Repunerea în termen pentru declararea apelului putea fi soluționată de către instanța de apel doar în condițiile în care apelanta ar fi formulat o cerere în acest sens, cu prezentarea probelor pertinente și admisibile în justificarea acestei omisiuni (decizia nr. 2rc-65/25, §30-31; nr. 2r-501/25, §18).

28. Din conținutul art. 116 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă rezultă câteva exigențe fundamentale pe care trebuie să le întrunească cererea de repunere în termenul procedural omis, printre care „motivarea în fapt” și „susținerea prin probe” (decizia nr. 2rci-55/25, §33-35).

„Motivarea în fapt” presupune că partea trebuie să indice motivele obiective și temeinice care au făcut imposibilă respectarea termenului legal. Simplele afirmații nu sunt suficiente, instanța având nevoie de argumente factuale clare și precise.

„Susținerea prin probe” cere expres părții care întreprinde acțiunea procesuală să anexeze înscrisuri sau alte mijloace de probă care să confirme imposibilitatea obiectivă de a efectua actul procedural în interiorului termenului.

29. Raportând aceste considerațiuni asupra cauzei deduse judecății, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că termenul de apel în prezenta cauză, calculat de la momentul emiterii hotărârii a fost împlinit la momentul declarării apelului. Acest aspect nu a fost negat de către apelanții recurenți, care au formulat solicitări de repunere în termenul omis.

30. Curtea Supremă de Justiție a analizat deja situații în care problematica cauzei nu se reduce la o simplă absență a comunicării formale, ci la împrejurarea că recurentul a avut cunoștință efectivă despre existența pe rol a cauzei, iar ulterior nu a manifestat diligența necesară pentru a se informa asupra evoluției acestuia (decizia nr. 2r-101/26).

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține în primul rând că Alexei Budeci a participat la ședința de judecată din 1 octombrie 2024 în cadrul

căreia a solicitat amânarea ședinței de judecată pentru contractarea serviciilor unui avocat. În al doilea rând, la 13 februarie 2025, Alexei Budeci, în calitate de administrator al S.R.L. „Alblax-Plus” a împuternicit avocatul Sergiu Graur să reprezinte interesele societății în cadrul procesului. În al treilea rând, în proces a fost depusă o acțiune reconvențională semnată de avocatul Sergiu Graur. La ședințele de judecată ulterioare, însă, recurenții nu s-au mai prezentat.

32. În acest sens, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la concluziile instanței de apel care a stabilit că apelanții S.R.L. „Alblax-Plus” și Alexei Budeci cunoșteau cu certitudine despre existența pe rol a prezentei cauze, puteau și trebuiau să urmărească etapele examinării cauzei în virtutea obligației de exercitare cu bună-credință a drepturilor și obligațiilor procedurale.

33. Referitor la încheierile judecătorești la care au făcut referire recurenții în recursul lor ca jurisprudență aplicabilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că acestea nu sunt relevante în prezenta cauză.

34. În încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2r-401/24 din 6 martie 2025 principala problematică ridicată a vizat posibilitatea repunerii în termenul de apel în situația în care apelanții pârâți nu au cunoscut în mod efectiv despre existența pe rol a unui proces în care sunt vizați. Astfel, în situația în care cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, apelanții pare că au aflat despre existența pe rol a cauzei abia după pronunțarea hotărârii, de la executorul judecătoresc.

35. La fel și în cauza soluționată prin încheierea nr. 2r-312/24, Curtea Supremă de Justiție a soluționat recursul și a examinat circumstanțele omiterii termenului de apel în condițiile examinării cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă. Standardul diligenței în informarea despre etapa examinării cauzei și diligența procedurală este diferit decât în cauzele care au loc în procedură generală.

36. În prezenta cauză, însă, apelanții au cunoscut despre existența procesului pendinte în care sunt vizați până la momentul pronunțării hotărârii, participând în ședința de judecată și întreprinzând acțiuni procesuale concrete. În aceste condiții, recurenții nu pot prevala de considerațiuni selectate dintr-o jurisprudență care nu se pliază circumstanțelor cauzei deduse judecării.

37. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a subliniat că la etapa verificării repunerii în termenul de apel omis, instanța de apel nu este obligată să verifice dacă apelantul a fost informat cu privire la vreo ședință de judecată concretă sau dacă a recepționat vreun act procesual concret. Standardul de verificare la etapa repunerii în termen impune verificarea cunoștinței efective despre existența unei cauze pendinte în care are calitate procesuală (decizia nr. 2r-37/26, §27).

38. Această concluzie derivă din faptul că părțile au obligația de a se folosi cu bună credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

39. Instanța de recurs apreciază critic poziția recurenților că acestora nu li s-ar fi comunicat dispozitivul hotărârii primei instanțe conform prevederii art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă, motiv pentru care termenul de apel ar urma a fi calculat din momentul comunicării dispozitivului hotărârii și nu din momentul emiterii acestuia.

40. Or, dispozițiile art. 236 alin. (4) Cod de procedură civilă instituie doar obligația instanței de a comunica hotărârea părților absente, fără a condiționa curgerea termenului de apel de acest moment procedural (decizia nr. 2r-327/25, §28).

41. În altă ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost publicat pe Portalul Național al Instanțelor Judecătorești: www.instante.justice.md, care poate fi identificată la rubrica „hotărârile instanței” cu nr. „2-24056700-12-2-27052024”, încă din 7 iulie 2025, adică în interiorul termenului de atac.

42. În acest sens, Curtea Supremă de Justiție subliniază că comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești, prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, poate fi considerată publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești (încheiere 2r-446/25, §38). Publicarea hotărârii pe pagina oficială a instanței reprezintă un mijloc accesibil, public și previzibil de informare, care nu poate fi ignorat în mod justificat de către o parte în proces.

43. La fel și în hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Gurzhyy versus Ucraina (01 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a considerat că, a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale.

44. După cum corect a stabilit și instanța de apel, pentru a fi repus în termen, solicitantul urmează să prezinte probe utile și pertinente, despre imposibilitatea executării actului sau acțiunii procedurale în termenul legal, din cauze și condiții obiective neimputabile părții solicitante (decizia nr. 2r-73/26, §47).

45. Completul de judecată apreciază critic și argumentul recurenților că dispozitivul hotărârii primei instanțe nu ar fi fost expediat lui Alexei Budeci, ci doar reprezentantului S.R.L. „Alblax-Plus”, avocatului Sergiu Graur.

46. De principiu, lipsa unui reprezentant nu justifică pasivitatea părții, ci, dimpotrivă, impune o grijă sporită din partea acesteia față de propriile obligații procedurale (decizia nr. 2rc-14/26, §41).

47. În concluzie, în prezenta cauză, însă, omiterea termenului de apel nu s-a datorat unor circumstanțe obiective, ci unor circumstanțe imputabile apelanților, rezultate dintr-o pasivitate procesuală. În aceste condiții, recursul este pasibil de respingere cu menținerea încheierii contestate.

48. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Alblax-Plus” și Alexei Budeci.

Menține încheierea din 11 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă Societatea cu Răspundere Limitată „Construct-Arabesque” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alblax-Plus” și Alexei Budeci privind încasarea solidară a datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat